

Številka: 018-060/2025-9
Datum: 14. 7. 2025

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Sama Červeka, kot predsednika senata, ter mag. Zlate Jerman in dr. Mateje Škabar, kot članic senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Okolju prijazno čiščenje poslovnih prostorov Okrožnega sodišča v Ljubljani, Okrožnega državnega tožilstva v Ljubljani – zunanji oddelek v Trbovljah in okrajnih sodišč ljubljanskega sodnega okrožja*«, sklopu II »*Okolju prijazno čiščenje poslovnih prostorov Okrajnega sodišča v Grosupljem*«, na podlagi zahtevka za revizijo vlagatelja CELOVITE STORITVE trgovina in storitve d.o.o., Kardeljeva cesta 85, Maribor, ki ga po pooblastilu zastopa Odvetniška družba Peček Škrbec, o.p. d.o.o., Dunajska cesta 22, Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Okrožno sodišče v Ljubljani, Tavčarjeva ulica 9, Ljubljana (v nadaljevanju: naročnik), dne 14. 7. 2025

odločila:

1. Zahtevke za revizijo se zavrne kot neutemeljen.
2. Zahteva vlagatelja za povrnitev stroškov postopka pravnega varstva se zavrne.

Obrazložitev:

Obvestilo o predmetnem javnem naročilu, ki je razdeljeno na devet sklopov, je bilo dne 18. 3. 2025 objavljeno na portalu javnih naročil (pod št. objave JN001741/2025-Eue16/01), istega dne pa je bilo objavljeno tudi v Uradnem listu Evropske unije (pod št. objave 173227-2025). Naročnik izvaja postopek javnega naročanja v svojem imenu in za svoj račun ter v imenu in za račun naročnika Okrožno državno tožilstvo v Ljubljani, Slovenska cesta 41, Ljubljana.

Dne 14. 5. 2025 je naročnik sprejel in na portalu javnih naročil objavil dokument »Odločitev o oddaji javnega naročila«, št. Su 183/2025-38 (v nadaljevanju: odločitev o oddaji javnega naročila), iz katerega izhaja, da je javno naročilo v sklopu II oddal ponudniku MEGAFORM čiščenje, vzdrževanje in adaptacije, d.o.o., Ulica Nikola Tesla 18, Domžale (v nadaljevanju: izbrani ponudnik). Dalje iz odločitve o oddaji javnega naročila izhaja tudi, da je naročnik vlagatelja, ki je ponudbo (med drugim) predložil tudi v sklopu II, zaradi obstoja izključitvenega razloga iz drugega odstavka 75. člena Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3) izključil iz postopka.

Vlagatelj je zoper odločitev o oddaji javnega naročila v sklopu II vložil zahtevek za revizijo z dne 21. 5. 2025. Uvodoma navaja, da mu je naročnik dne 20. 5. 2025 omogočil vpogled v poizvedbo, ki jo je glede vlagatelja opravil v aplikaciji e-Dosje. Iz navedene poizvedbe v točki 3 razdelka »Pogoji iz ZJN-3 (preverjanje ponudbe)« je razvidno, da je naročnik iz aplikacije e-Dosje pridobil podatek, da vlagatelj na dan oddaje ponudbe (tj. 23. 4. 2025) ni izpolnjeval pogoja iz drugega odstavka 75. člena ZJN-3. Navedeno ne drži. Iz priloženih potrdil Finančne uprave Republike Slovenije (v nadaljevanju: FURS) namreč izhaja, da je imel vlagatelj na dan 23. 4. 2025 poravnane vse do tega dne evidentirane obvezne dajatve in druge denarne nedavčne obveznosti, ki jim je potekel rok plačila. Dalje iz priloženih potrdil FURS-a izhaja tudi, da je razlog za napačen podatek, ki ga je naročnik pridobil iz aplikacije e-Dosje, način knjiženja popravkov obračuna z znižanjem – knjiženje popravka z znižanjem dne 24. 4. 2025 je v konkretnem primeru povzročilo knjigovodski učinek dolga za nazaj, čeprav so bile obveznosti na dan oddaje ponudbe (23. 4. 2025) poravnane. Nenazadnje pa je iz priloženih potrdil FURS-a razvidno še, da je imel vlagatelj na dan 23. 4. 2025 predložene vse obračune davčnega odtegljaja za izplačilo plače in nadomestila plače ter obračune DDV. Iz navedenega tako sledi, da izključitveni razlog po drugem odstavku 75. člena ZJN-3 pri vlagatelju na dan oddaje ponudbe nedvomno ni bil podan, zaradi česar je naročnikova odločitev o izločitvi oziroma zavrnitvi vlagateljeve ponudbe obremenjena s kršitvijo pravil javnega naročanja, posledično pa je nezakonita. Tudi sicer se naročnik po mnenju vlagatelja ni upravičen sklicevati na informacijo, ki jo je pridobil iz aplikacije e-Dosje, saj je e-Dosje le informativni zbir podatkov iz uradnih evidenc. Edino relevantno dokazilo oziroma pravi dokaz, ki ga je naročnik dolžan upoštevati glede izključitvenega razloga po drugem odstavku 75. člena ZJN-3, je dokazilo pristojnega organa, tj. FURS. Nobenega dvoma torej ni, da je odločitev naročnika o izločitvi oziroma zavrnitvi vlagateljeve ponudbe nezakonita – vlagateljeva ponudba je namreč dopustna. Posledično je naročnik ravnal v nasprotju z načelom transparentnosti in 35. členom ZJN-3, ko vlagatelju – z obrazložitvijo, da je opravil popoln pregled vseh ponudb, vlagateljeva ponudba pa je nedopustna – ni omogočil vpogleda v ponudbi izbranih ponudnikov ter naročnikovo spisovno dokumentacijo (naročnik je tako vlagatelju omogočil le vpogled v rezultate poizvedbe v aplikaciji e-Dosje glede vlagatelja). Vlagatelj je namreč mnenja, da je ponudba izbranega ponudnika v sklopu II nedopustna, saj izbrani ponudnik po prepričanju vlagatelja ne izpolnjuje pogojev za sodelovanje v postopku javnega naročanja, ponudba izbranega ponudnika pa tudi ne ustreza zahtevam naročnika, vključno s tehničnimi specifikacijami, pri čemer gre tako za pomanjkljivosti na področju tehnične in kadrovske sposobnosti kot tudi za neizpolnjevanje referenčnih in temeljnih okoljskih zahtev. Glede na vse navedeno vlagatelj Državni revizijski komisiji predlaga, naj zahtevku za revizijo ugotovi in odločitev o oddaji javnega naročila v sklopu II razveljavi, oziroma, naj ugotovi, da je naročnik kršil vlagateljevo pravico do vpogleda v dokumentacijo, vlagatelju pa dovoli, da vpogleda v ponudbeno dokumentacijo izbranega ponudnika za sklop II ter spisovno dokumentacijo naročnika, po opravljenem vpogledu pa zahtevek za revizijo dopolni ali spremeni z novimi kršitvami, dejstvi in dokazi, pridobljenimi pri vpogledu. Vlagatelj zahteva tudi povrnitev stroškov postopka pravnega varstva.

Izbrani ponudnik se je z vlogo z dne 26. 5. 2025 izjasnil o navedbah vlagatelja iz zahtevka za revizijo. Zatrjuje, da so vlagateljeve navedbe v zvezi z domnevno nedopustnostjo njegove

ponudbe pavšalne in jih vlagatelj ni konkretiziral, še manj pa dokazal. Tudi sicer je ponudba izbranega ponudnika v celoti skladna z ZJN-3 in dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, naročnik pa je ravnal pravilno, ko jo je ocenil kot dopustno. Izbrani ponudnik je namreč predložil vso zahtevano dokumentacijo, ki izkazuje izpolnjevanje tehničnih in kadrovskih pogojev iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Tudi reference, predložene v ponudbi izbranega ponudnika, ustrezajo vsem zahtevam naročnika. Nenazadnje pa izbrani ponudnik v celoti spoštuje tudi okoljske zahteve, določene v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, kot je to razvidno iz izjav ter ostale dokumentacije, predložene v ponudbi. Ob upoštevanju vsega navedenega je po mnenju izbranega ponudnika zahtevek za revizijo potrebno zavrniti.

Naročnik je s sklepom, št. Su 183/2025 z dne 30. 5. 2025, zahtevek za revizijo zavrnil kot neutemeljenega. Uvodoma zatrjuje, da je merodajni dan, ki se upošteva pri ugotavljanju izključitvenega razloga iz drugega odstavka 75. člena ZJN-3, dan, ko poteče rok za oddajo prijav ali ponudb (v konkretnem primeru je to 23. 4. 2025), in ne dan oddaje ponudbe, kot to v zahtevku za revizijo napačno navaja vlagatelj. Dalje naročnik zatrjuje, da so morali v obravnavanem primeru ponudniki neobstoj razloga za izključitev iz drugega odstavka 75. člena ZJN-3 dokazati s predložitvijo obrazca ESPD. Kot izhaja iz navedenega obrazca, ki ga je vlagatelj izpolnil in predložil v ponudbeni dokumentaciji, je vlagatelj v delu III obrazca, oddelku B, na vprašanje o kršitvi obveznosti v zvezi s plačilom davkov ali prispevkov za socialno varnost odgovoril z »Ne«. Ker je ESPD zgolj predhodni dokaz, je naročnik vpogledal v aplikacijo e-Dosje, ki (med drugim) omogoča pridobitev javnih podatkov (tudi) iz davčne evidence, ki jo vodi FURS. V poizvedbi št. 185440, ki jo je naročnik glede vlagatelja opravil v navedeni aplikaciji, je v rubriki »Izključitveni razlogi in pogoji za sodelovanje«, pod zaporedno številko 3 izpisano »Ne«, kar pomeni, da je bil pri vlagatelju na presečni dan izkazan obstoj izključitvenega razloga iz drugega odstavka 75. člena ZJN-3. Ker je naročnik ocenil, da so podatki, pridobljeni s poizvedbo v aplikaciji e-Dosje, zadosten dokaz, da za vlagatelja obstoji navedeni izključitveni razlog, je ponudbo vlagatelja označil za nedopustno. Vlagatelj je v zvezi z dokazovanjem neobstoja izključitvenega razloga v zahtevku za revizijo kot dokaz predložil potrdili, ki ju je izdal FURS dne 20. 5. 2025 in 21. 5. 2025. Naročnik je vpogledal v potrdili in ugotovil, da iz potrdila, ki se nanaša na izpolnjevanje drugega elementa izključitvenega razloga iz drugega odstavka 75. člena ZJN-3 (tj. na predložitev obračunov davčnih odtegljajev za dohodke iz delovnega razmerja), izhaja, da ima vlagatelj na dan 23. 4. 2025 pri FURS-u predložene vse obračune davčnega odtegljaja za izplačilo plače in nadomestila plače ter obračune DDV »za obdobje zadnjih 24 mesecev«. V skladu z določbo drugega odstavka 75. člena ZJN-3 pa se zahteva predložitev vseh obračunov davčnih odtegljajev za dohodke iz delovnega razmerja za obdobje zadnjih petih let do roka za oddajo ponudbe ali prijave. Naročnik zato tudi na podlagi ugotovljenega ocenjuje, da vlagatelj ni uspel izkazati neobstoja navedenega izključitvenega razloga. Nadalje naročnik navaja, da je vlagatelju omogočil vpogled v delu, v katerem je bila njegova ponudba označena za nedopustno, ne pa tudi v obsegu nad navedenim, čeprav je bil ta zahtevan, saj je bila vlagateljeva ponudba, kakor pojasnjeno, ocenjena kot nedopustna in je naročnik opravil popoln pregled vseh ponudb. Posledično se po mnenju naročnika ni mogoče strinjati (niti) z vlagateljevimi očitki v zvezi s kršitvijo pravice do vpogleda. Poleg tega je naročnik – zaradi navedb o pomanjkljivostih ponudbe izbranega ponudnika, podanih v zahtevku za revizijo – ponovno preveril ponudbo izbranega ponudnika in (ponovno) ugotovil, da je ta dopustna. Glede na vse navedeno je po mnenju naročnika potrebno zahtevek za revizijo zavrniti.

Naročnik je sklep z dne 30. 5. 2025, s katerim je zavrnil zahtevek za revizijo, dne 2. 6. 2025 z objavo na portalu eRevizija vročil vlagatelju.

Dne 4. 6. 2025 je naročnik Državni revizijski komisiji odstopil dokumentacijo o postopku oddaje javnega naročila in predrevizijskem postopku.

Državna revizijska komisija je dne 11. 6. 2025 vlagatelju v seznanitev in opredelitev posredovala vlogo izbranega ponudnika z dne 26. 5. 2025, s katero se je ta izjasnil o navedbah vlagatelja iz zahtevka za revizijo. Vlagatelj se je do navedb izbranega ponudnika iz navedene vloge opredelil z vlogo z dne 16. 6. 2025 (ki jo je poslal tudi naročniku). V vlogi vztraja pri dosedanjih navedbah ter predlogih, dodatno pa zatrjuje, da sistem eDavki pri naročilu potrdila o predloženih obračunih davčnega odtegljaja za izplačilo plače in nadomestila plače ter obračunih DDV ne omogoča nastavitve obdobja, za katerega se potrdilo izdaja, temveč se potrdilo avtomatično izda za obdobje dveh let. Iz tega razloga po prepričanju vlagatelja ni mogoče pridobiti potrdila, ki bi pokrivalo obdobje petih let, vendar pa javnonaročniška praksa, tako vlagatelj, kot ustrezen dokaz za neobstoj izključitvenega razloga iz drugega odstavka 75. člena ZJN-3 sprejema tudi kombinacijo potrdil, ki ju je v predmetnem postopku predložil vlagatelj.

Po tem, ko je Državna revizijska komisija vlagatelja seznanila z možnostjo opredelitve do navedb naročnika iz odločitve o zavrnitvi zahtevka za revizijo, se je vlagatelj z vlogo z dne 20. 6. 2025 (ki jo je poslal tudi naročniku) opredelil do navedb naročnika iz sklepa, št. Su 183/2025 z dne 30. 5. 2025. V vlogi ponovno zatrjuje, da se naročnik nima pravice sklicevati na informacijo iz aplikacije e-Dosje, saj je e-Dosje le informativni zbir podatkov iz uradnih evidenc, medtem ko je dokazilo pristojnega organa (glede izključitvenega razloga po drugem odstavku 75. člena ZJN-3 je to FURS) edino relevantno in pravi dokaz, ki ga je naročnik v konkretnem primeru dolžan upoštevati. Vlagatelj je kot dokaz, da so bili rezultati poizvedbe v aplikaciji e-Dosje napačni in je vlagatelj na dan izteka roka za oddajo ponudb izpolnjeval pogoje iz drugega odstavka 75. člena ZJN-3, predložil dve potrdili FURS-a, v katerih je FURS pojasnil tudi, v čem je bil razlog za napačen podatek, ki ga je naročnik pridobil iz aplikacije e-Dosje. Dalje vlagatelj (ponovno) navaja, da sistem e-Davki pri naročilu potrdila o predloženih obračunih davčnega odtegljaja za izplačilo plače in nadomestila plače ter obračunih DDV ne omogoča nastavitve obdobja, za katerega se potrdilo izdaja, potrdilo pa se avtomatično izda za obdobje dveh let. Iz tega razloga vlagatelj potrdila, ki bi pokrivalo obdobje petih let, ne more pridobiti. V nadaljevanju vlagatelj ponavlja trditve o kršitvi pravice do vpogleda in zaključuje, da naročnik ni odgovoril na njegove očitke glede nedopustnosti ponudbe izbranega ponudnika.

Državna revizijska komisija je pri odločanju o zahtevku za revizijo pregledala dokumentacijo o postopku oddaje javnega naročila, pri čemer je vpogledala v dosje predmetnega javnega naročila na portalu javnih naročil, dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, obrazec ESPD iz vlagateljeve ponudbe, izpis poizvedbe z dne 28. 4. 2025 (šifra poizvedbe: 185440), ki jo je naročnik v informacijskem sistemu oziroma aplikaciji e-Dosje opravil za vlagatelja, izpodbijano odločitev naročnika, potrdilo FURS, št. DT 42900-39624/2025-7 z dne 20. 5. 2025, potrdilo FURS, št. DT 42900-42670/2025-1 z dne 21. 5. 2025, izpis strani z elektronskimi obrazci za naročanje različnih potrdil iz sistema e-Davki, elektronski obrazec »NF-PreObr Naročilo potrdila o predloženih obračunih« ter primer potrdila FURS za pooblaščenko vlagatelja, št. DT 42900-50216/2025-1 z dne 13. 6. 2025. Po pregledu navedene dokumentacije in po preučitvi navedb vlagatelja, izbranega ponudnika ter naročnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

V obravnavanem primeru je med vlagateljem in naročnikom spor glede vprašanja, ali je naročnik ravnal v skladu z ZJN-3 in dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, ko je vlagatelja zaradi ugotovitve o obstoju izključitvenega razloga iz drugega odstavka 75. člena ZJN-3 izključil iz postopka oddaje konkretnega javnega naročila, nadalje pa tudi glede vprašanja, ali je naročnik ravnal pravilno, ko je ponudbo izbranega ponudnika ocenil kot dopustno.

Naročnikovo ravnanje je treba presojati z vidika 29. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3, v skladu s katero je dopustna tista ponudba, ki jo predloži ponudnik, za katerega ne obstajajo razlogi za izključitev in ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje, njegova ponudba ustreza potrebam

ter zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, je prispela pravočasno, pri njej ni dokazano nedovoljeno dogovarjanje ali korupcija, naročnik je ni ocenil za neobičajno nizko in cena ne presega zagotovljenih sredstev naročnika. Naročnik odda javno naročilo na podlagi meril po tem, ko v skladu s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 preveri izpolnjevanje naslednjih pogojev: a) ponudba je skladna z zahtevami in pogoji, določenimi v obvestilu o javnem naročilu ter dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, po potrebi ob upoštevanju variant iz 72. člena ZJN-3, in b) ponudbo je oddal ponudnik, pri katerem ne obstajajo razlogi za izključitev iz 75. člena ZJN-3, ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje ter pravila in merila iz 82. ter 83. člena ZJN-3, če so ta bila določena.

Iz citiranih določb ZJN-3 izhaja, da je mogoče kot dopustno oceniti in posledično izbrati zgolj ponudbo ponudnika, za katerega (med drugim) ne obstajajo razlogi za izključitev.

Razlogi za izključitev so urejeni v 75. členu ZJN-3, ki v drugem odstavku določa, da mora naročnik iz sodelovanja v postopku javnega naročanja izključiti gospodarski subjekt, če pri preverjanju v skladu s 77., 79. in 80. členom ZJN-3 ugotovi, da ta subjekt ne izpolnjuje obveznih dajatev in drugih denarnih nedavčnih obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja finančno upravo, ki jih pobira davčni organ v skladu s predpisi države, v kateri ima sedež, ali predpisi države naročnika. Šteje se, da gospodarski subjekt ne izpolnjuje teh obveznosti tudi v primeru, če nima predloženih vseh obračunov davčnih odtegljajev za dohodke iz delovnega razmerja za obdobje zadnjih petih let do roka za oddajo ponudbe ali prijave. Gospodarskega subjekta se ne izloči, če ta do roka za oddajo prijav ali ponudb poravna neplačane zapadle obveznosti, ki znašajo 50 eurov ali več, in predloži vse obračune davčnih odtegljajev za dohodke iz delovnega razmerja za obdobje zadnjih pet let do roka za oddajo prijave ali ponudbe. Nadalje v tej zvezi osmi odstavek 75. člena ZJN-3 v prvi povedi določa še, da naročnik iz postopka javnega naročanja kadar koli v postopku izključi gospodarski subjekt, če se izkaže, da je pred ali med postopkom javnega naročanja ta subjekt glede na storjena ali neizvedena dejanja v enem od položajev iz prvega, drugega ali četrtega odstavka 75. člena ZJN-3.

V obravnavanem primeru je naročnik izključitveni razlog iz drugega odstavka 75. člena ZJN-3 (vključno z izključitvijo iz postopka javnega naročanja kot posledico ugotovitve, da je gospodarski subjekt v položaju obstoja navedenega izključitvenega razloga) vključil tudi v dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, in sicer v točko »26.1.2.« poglavja »26. Pogoji in dokazila za sodelovanje v postopku javnega naročanja, priznanje sposobnosti ter razlogi za izključitev«. Gospodarski subjekti so morali – glede na točko »26.1.2.« navedene dokumentacije – neobstoje omenjenega izključitvenega razloga dokazati s predložitvijo izpolnjenega obrazca ESPD v delu III.B.

Državna revizijska komisija v tej zvezi na podlagi pregleda odstopljene dokumentacije o postopku oddaje javnega naročila pritruje (po vsebini smiselni) navedbi naročnika, da je vlagatelj v ponudbi predložil izpolnjen obrazec ESPD, v katerem je v delu III »Razlogi za izključitev«, oddelku B, izjavil, da ni kršil obveznosti v zvezi s plačili davkov in prispevkov za socialno varnost v skladu z drugim odstavkom 75. člena ZJN-3.

Kot pravilno navaja že naročnik sam, pa je skladno s točko a) prvega odstavka 79. člena ZJN-3 obrazec ESPD zgolj predhodni dokaz, da določen gospodarski subjekt ni v enem od položajev iz 75. člena ZJN-3, zaradi katerega je ali bi lahko bil izključen iz sodelovanja v postopku javnega naročanja.

Med strankama ni sporno, da je zato naročnik dne 28. 4. 2025 vlagateljevo izjavo glede neobstoja razlogov za izključitev, podano v obrazcu ESPD v delu III.B, s poizvedbo preveril v informacijskem sistemu oziroma aplikaciji e-Dosje (prim. v tej zvezi osmi odstavek 79. člena ZJN-3 in deveti

odstavek 77. člena ZJN-3¹). Dalje med strankama tudi ni sporno, da je naročnik na podlagi poizvedbe v informacijskem sistemu e-Dosje pridobil podatek, da je za vlagatelja na dan 23. 4. 2025 obstajal razlog za izključitev iz drugega odstavka 75. člena ZJN-3, o tem pa se je z vpogledom v izpis poizvedbe z dne 28. 4. 2025 (šifra poizvedbe: 185440) prepričala tudi Državna revizijska komisija. Je pa med strankama v tej zvezi najprej sporno, ali gre informacijski sistem e-Dosje šteti za vir dejstev in imajo podatki, pridobljeni iz navedenega informacijskega sistema, sploh lahko dokazno vrednost, nadalje pa je med njima sporno tudi, ali je pravilna naročnikova ugotovitev (oprta na pridobljeni podatek iz sistema e-Dosje), da je za vlagatelja na dan 23. 4. 2025 obstajal navedeni izključitveni razlog.

V tej zvezi Državna revizijska komisija v izogib nejasnostim uvodoma pojasnjuje, da je dan, ki je v skladu z drugim odstavkom 75. člena ZJN-3 relevanten za ugotavljanje (ne)obstoja obravnavanega izključitvenega razloga, dan izteka roka za oddajo ponudb, kot to pravilno zatrjuje naročnik, in ne dan oddaje ponudbe, kot to (mestoma) zmotno navaja vlagatelj. Ker pa sta si stranki hkrati enotni tudi, da je za ugotavljanje (ne)obstoja navedenega izključitvenega razloga v dani zadevi relevanten datum 23. 4. 2025, tj. dan, ko se je v konkretnem primeru iztekel rok za oddajo ponudb, vlagateljevo stanje na ta dan pa je naročnik s poizvedbo v aplikaciji e-Dosje tudi ugotavljal, vlagateljeva zmotna navedba o dnevu oddaje ponudbe kot tistem, ki je relevanten za ugotavljanje (ne)obstoja navedenega izključitvenega razloga, za sprejem odločitve v dani zadevi ne more biti bistvenega pomena.

Dalje je v zvezi z naročnikovo poizvedbo glede vlagatelja v aplikaciji e-Dosje treba pojasniti, da je pravna podlaga za aplikacijo oziroma informacijski sistem e-Dosje določena v 77. členu ZJN-3 (navedeni člen se, kot je razvidno že iz njegovega naslova, nanaša na dokazila v postopku javnega naročanja). Konkretnije povedano je pravna podlaga za informacijski sistem oziroma aplikacijo e-Dosje določena v devetem do štirinajstem odstavku 77. člena ZJN-3, ki – v okviru zakonskih določb o dokazilih v postopku javnega naročanja – urejajo enotni informacijski sistem. Skladno s prvo povedjo desetega odstavka 77. člena ZJN-3 se v enotni informacijski sistem brezplačno pridobijo podatki iz določenih uradnih evidenc, med drugim tudi iz knjigovodske evidence ter evidence o davkih (3. točka desetega odstavka 77. člena ZJN-3), iz teh podatkov pa je razvidno, ali je posamezni gospodarski subjekt v položaju obstoja izključitvenega razloga iz drugega odstavka 75. člena ZJN-3.

Iz navedenega tako sledi, da informacijski sistem oziroma aplikacija e-Dosje v zvezi z razlogom za izključitev iz drugega odstavka 75. člena ZJN-3 omogoča pridobitev podatkov, ki temeljijo na uradnih evidencah FURS-a. V enotnem informacijskem sistemu se podatki zbirajo, obdelujejo in shranjujejo za potrebe postopkov javnega naročanja in izvajanja pogodb o izvedbi javnega naročila oziroma okvirnih sporazumov, pri čemer naročniki navedene podatke uporabljajo izključno za preveritev ponudb v skladu z drugim odstavkom 89. člena ZJN-3 oziroma pogodb o izvedbi javnega naročila ali okvirnega sporazuma (smiselno prim. trinajsti odstavek 77. člena ZJN-3). Pri tem lahko naročniki iz aplikacije e-Dosje v zvezi z razlogom za izključitev iz drugega odstavka 75. člena ZJN-3 pridobijo zgolj podatek o tem, ali za posamezni gospodarski subjekt navedeni izključitveni razlog obstaja (smiselno prim. prvo poved enajstega odstavka 77. člena ZJN-3), ne morejo pa – v primeru obstoja navedenega izključitvenega razloga – iz aplikacije e-

¹ V skladu z osmim odstavkom 79. člena ZJN-3 gospodarski subjekt – ne glede pri tem na šesti in sedmi odstavek navedenega člena - ni dolžan predložiti dokazil ali drugih listinskih dokazov, če lahko naročnik potrdila ali druge potrebne informacije pridobi brezplačno z neposrednim dostopom do nacionalne baze podatkov katere koli države članice, kakršne so nacionalni register javnih naročil, elektronski register podjetij, elektronski sistem za shranjevanje dokumentov ali predkvalifikacijski sistem. V skladu z devetim odstavkom 77. člena lahko naročnik podatke, ki se vodijo v uradnih evidencah in ponudnik zanje ni predložil dokazila sam, v uradnih evidencah preveri z uporabo enotnega informacijskega sistema, ki ga vodi ministrstvo, pristojno za javna naročila.

Dosje pridobiti podatka o tem, zakaj oziroma na podlagi katerih okoliščin, določenih v drugem odstavku 75. člena ZJN-3, izključitveni razlog za ta subjekt obstaja (tj. ali obstaja zaradi neplačanih zapadlih denarnih obveznosti ali zaradi nepredloženih obračunov davčnih odtegljajev ali pa morda zaradi obojega).

Ob upoštevanju navedenega se za neutemeljene izkažejo trditve vlagatelja, da aplikacija e-Dosje predstavlja zgolj informativni zbir podatkov brez dokazne vrednosti in lahko naročnik ugotovitev o tem, da za določen gospodarski subjekt (ne) obstoja razlog za izključitev iz drugega odstavka 75. člena ZJN-3, opre (le) na potrdilo FURS-a. Kot izhaja iz citiranih določb ZJN-3 (nenazadnje pa tudi iz izpisa poizvedbe s šifro 185440, ki jo je naročnik v aplikaciji e-Dosje glede vlagatelja opravil dne 28. 4. 2025 in jo vlagatelj v tem postopku sam prilaga kot dokaz), se v aplikacijo e-Dosje pridobijo podatki iz uradnih evidenc (kar sicer navaja že vlagatelj sam), med drugim tudi podatki iz evidenc FURS-a. Drugače povedano navedeno pomeni, da se v aplikacijo e-Dosje v zvezi z izključitvenim razlogom iz drugega odstavka 75. člena ZJN-3 pridobijo podatki, s katerimi razpolaga FURS, to pa so pravzaprav tisti podatki, ki so v povezavi z ugotavljanjem (ne)obstoja navedenega izključitvenega razloga relevantni tudi po mnenju vlagatelja.

Glede na navedeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik s tem, ko se je v odločitvi o oddaji javnega naročila v zvezi z izključitvijo vlagatelja skliceval na opravljeno poizvedbo v aplikaciji e-Dosje, vlagateljevo izključitev iz postopka javnega naročanja dejansko oprl na podatke, ki se v aplikacijo e-Dosje pridobijo iz uradnih evidenc FURS-a, takšnim podatkom pa – samim po sebi – dokazne vrednosti (tudi upošteva določbe 77. člena ZJN-3) nedvomno ne gre odrekati. Čeprav torej navedeni podatki niso zgolj informativne narave, pač pa imajo v skladu z ZJN-3 pri ugotavljanju (ne)obstoja izključitvenih razlogov glede posameznega gospodarskega subjekta naravo dokaza, lahko vlagatelj v postopku pravnega varstva pravilnost teh podatkov tudi izpodbija, to pa je vlagatelj v konkretnem primeru tudi storil.

Na vlagatelju je bilo zato breme, da v zahtevku za revizijo jasno ter konkretno navede dejstva o tem, da so podatki o obstoju izključitvenega razloga iz drugega odstavka 75. člena ZJN-3, ki jih je naročnik zanj pridobil v aplikaciji e-Dosje, nepravilni, in predlaga dokaze za potrditev zatrjevanih dejstev (t. im. trditveno-dokazno breme²).

Po presoji Državne revizijske komisije ni dvoma, da je vlagatelj – ki je v zahtevku za revizijo zatrjeval nepravilnost podatkov iz aplikacije e-Dosje glede obstoja navedenega izključitvenega razloga – v obravnavanem primeru izpolnil trditveno breme, izpolnitve trditvenega bremena pa vlagatelju ne oporeka niti naročnik. Ob dejstvu, da je naročnik vlagateljevim navedbam o nepravilnosti omenjenih podatkov nasprotoval, pa je treba v nadaljevanju presoditi, ali je vlagatelj te navedbe uspel tudi dokazati.

Iz drugega odstavka 75. člena ZJN-3 izhaja, da je zakonski dejanski stan obravnavanega izključitvenega razloga izpolnjen v dveh primerih – prvič, če gospodarski subjekt ne izpolnjuje obveznih dajatev in drugih denarnih nedavčnih obveznosti, ter drugič, če gospodarski subjekt nima predloženih vseh obračunov davčnih odtegljajev za dohodke iz delovnega razmerja za obdobje zadnjih petih let do roka za oddajo ponudbe ali prijave.

² Ker ZPVPJN vprašanj v zvezi s trditveno-dokaznim bremenom ne ureja, je v skladu s prvim odstavkom 13. člena ZPVPJN v tej zvezi potrebno uporabiti določbe Zakona o pravnem postopku (Uradni list RS, št. 26/1999 s sprem.; v nadaljevanju: ZPP). V zvezi s trditveno-dokaznim bremenom sta relevantna zlasti 7. in 212. člen ZPP, iz katerih izhaja dolžnost strank, da jasno, določno in konkretno navedejo dejstva, na katera opirajo svoje zahteve (trditveno breme), in predlagajo dokaze, s katerimi se zatrjevana dejstva dokazujejo (dokazno breme).

V zvezi z drugim od navedenih primerov, tj. v zvezi z obveznostjo predložitve vseh obračunov davčnih odtegljajev za dohodke iz delovnega razmerja v zahtevanem obdobju, je vlagatelj v zahtevku za revizijo zatrjeval, da je imel na dan 23. 4. 2025 predložene vse obračune davčnega odtegljaja za izplačilo plače in nadomestila plač, to trditev pa je dokazoval s predložitvijo dveh potrdil FURS-a.

Državna revizijska komisija je tako najprej vpogledala v predloženo potrdilo FURS-a, št. DT 42900-42670/2025-1 z dne 21. 5. 2025, in ugotovila, da iz njega izhaja (le), da je imel vlagatelj na dan 23. 4. 2025 pri FURS-u predložene vse obračune davčnih odtegljajev za dohodke iz delovnega razmerja za obdobje zadnjih 24 mesecev do roka za oddajo ponudb, ne pa za obdobje zadnjih petih let do roka za oddajo ponudb, kot to zahteva drugi odstavek 75. člena ZJN-3. Na podlagi navedenega je Državna revizijska komisija zaključila, da vlagatelj s potrdilom FURS-a, št. DT 42900-42670/2025-1 z dne 21. 5. 2025, navedbe o nepravilnosti podatkov iz aplikacije e-Dosje o obstoju obravnavanega izključitvenega razloga ni uspel dokazati.

Dalje je Državna revizijska komisija vpogledala v potrdilo FURS-a, št. DT 42900-39624/2025-7 z dne 20. 5. 2025, in ugotovila, da se slednje nanaša (zgolj) na stanje vlagatelja glede poravnanih obveznih dajatev in drugih denarnih nedavčnih obveznosti, ne pa (tudi) na stanje vlagatelja glede obveznosti predložitve vseh obračunov davčnih odtegljajev za dohodke iz delovnega razmerja. Posledično lahko vlagatelj z navedenim potrdilom dokazuje le revizijske navedbe v zvezi s stanjem glede zapadlih denarnih obveznosti, ne more pa z njim dokazovati navedb v zvezi s stanjem glede obveznosti predložitve obračunov davčnih odtegljajev za dohodke iz delovnega razmerja. Drugače povedano to v konkretnem primeru pomeni, da vlagatelj s potrdilom FURS-a, št. DT 42900-39624/2025-7 z dne 20. 5. 2025, ne more dokazati, da je imel na dan poteka roka za oddajo ponudb (23. 4. 2025) predložene vse obračune davčnih odtegljajev za dohodke iz delovnega razmerja za obdobje zadnjih petih let, saj se navedeno potrdilo na stanje vlagatelja glede omenjene obveznosti ne nanaša.

Ob dejstvu, da vlagatelj v zahtevku za revizijo v tej zvezi drugih dokaznih predlogov (razen navedenih dveh potrdil FURS-a) ni podal, po presoji Državne revizijske komisije ni uspel dokazati navedbe, da so podatki iz aplikacije e-Dosje, ki jih je v povezavi z obstojem izključitvenega razloga iz drugega odstavka 75. člena ZJN-3 zanj pridobil naročnik, nepravilni in je imel vlagatelj na dan 23. 4. 2025 predložene vse obračune davčnih odtegljajev za dohodke iz delovnega razmerja za obdobje zadnjih petih let do roka za oddajo ponudb.

Vlagatelj je v zvezi z dokazovanjem navedbe glede izpolnjene obveznosti predložitve omenjenih obračunov sicer zatrjeval (in dokazoval) tudi, da potrdila FURS, ki bi se nanašala na obdobje petih let, v povezavi z navedeno obveznostjo ne more pridobiti, saj da sistem eDavki pri naročilu potrdila o predloženih obračunih davčnih odtegljajev ne omogoča nastavitve obdobja, za katerega se potrdilo izdaja, potrdilo pa se avtomatično izda za obdobje dveh let.

Te navedbe (in v zvezi z njimi podani dokazni predlogi) so po presoji Državne revizijske komisije prepozni. Vlagatelj jih je namreč prvič podal šele v vlogi z dne 16. 6. 2025 in ponovno v vlogi z dne 20. 6. 2025, ne pa že v zahtevku za revizijo, kot mu to nalaga drugi odstavek 15. člena ZPVPJN v povezavi s šestim odstavkom 29. člena ZPVPJN, pri tem pa ni uspel utemeljiti, še manj pa dokazati, da jih brez svoje krivde ni mogel navesti že v predrevizijskem postopku (smiselno prim. šesti odstavek 29. člena ZPVPJN).

Vlagatelj je v vlogi z dne 20. 6. 2025 sicer zatrjeval, da navedb o dejstvih glede obdobja, za katerega se v sistemu eDavki izda potrdilo o predloženih obračunih davčnih odtegljajev (in v zvezi s temi navedbami predlaganih dokazov) brez svoje krivde ni mogel podati že v predrevizijskem postopku, ker da se ta dejstva do trenutka, ko se je vlagatelj seznanil z naročnikovo odločitvijo o

zahtevku za revizijo, še niso izkazala za relevantna. Vlagatelj naj bi namreč v zahtevku za revizijo že predložil dokazila, ki jih javnonaročniška praksa domnevno obravnava kot zadostna in ustrezna za dokazovanje neobstoja obravnavanega izključitvenega razloga, posledično pa vlagatelj – kot meni sam – ni mogel pričakovati, da bo naročnik ta dokazila štel za neustrezna.

Državna revizijska komisija se z navedenim ne more strinjati. Da je v zvezi z ugotavljanjem (ne)izpolnjene obveznosti predložitve obračunov davčnih odtegljajev iz okvira obravnavanega izključitvenega razloga relevantno obdobje zadnjih petih let do roka za oddajo ponudb (ne pa zgolj obdobje zadnjih 24 mesecev do roka za oddajo ponudb), izhaja že iz dikcije drugega odstavka 75. člena ZJN-3, to dikcijo pa je naročnik v obravnavanem primeru, kot že pojasnjeno, vključil tudi v določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

Nobenega dvoma torej ni, da je bil vlagatelj že ob vložitvi zahtevka za revizijo seznanjen z dejstvom, da je obdobje, ki je relevantno v zvezi z ugotavljanjem (ne)izpolnjene obveznosti predložitve obračunov davčnih odtegljajev iz okvira obravnavanega izključitvenega razloga, obdobje zadnjih petih let do roka za oddajo ponudb. V kolikor je vlagatelj v tej zvezi menil, da dokazila (tj. potrdila FURS), ki bi se nanašala na obdobje zadnjih petih let do roka za oddajo ponudb, v postopku pravnega varstva ne more predložiti, ker sistem eDavki izdaje takšnega potrdila ne omogoča, bi to po presoji Državne revizijske komisije nedvomno lahko navedel – posledično pa bi to tudi moral navesti – že v zahtevku za revizijo (kjer bi moral predlagati tudi s temi navedbami povezane dokaze). Ker je vlagatelj to prvič storil šele po vložitvi zahtevka za revizijo (že v revizijskem postopku), je z navedbami (in dokaznimi predlogi) glede obdobja, za katerega se izdaja potrdilo FURS-a iz sistema eDavki, prekludiran.

Ob dejstvu, da tako ZJN-3 kot dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila glede obveznosti predložitve obračunov davčnih odtegljajev za dohodke iz delovnega razmerja kot relevantno določata obdobje zadnjih petih let do roka za oddajo ponudb, se nadalje za nelogično in zato za neprepričljivo izkaže vlagateljeva navedba, da vlagatelj ni mogel pričakovati, da bo naročnik predložena dokazila (ki izkazujejo izpolnjenost navedene obveznosti zgolj za obdobje zadnjih dveh let do roka za oddajo ponudb) štel za nezadostna. Posledično ta navedba zaključka o prekluziji glede vlagateljevih navedb in dokaznih predlogov v zvezi s predloženim potrdilom FURS-a iz sistema eDavki ne more spremeniti, kakor navedenega zaključka ne more spremeniti niti vlagateljevo pavšalno sklicevanje na domnevno ustaljeno javnonaročniško prakso, ki je vlagatelj konkretizirano ne navede, Državna revizijska komisija pa v tej zvezi pripominja, da takšne prakse sama ni izoblikovala.

Ne glede na zaključek o prekluziji glede vlagateljevih navedb in dokaznih predlogov v zvezi z obdobjem, za katerega se v sistemu eDavki izda potrdilo o predloženih obračunih davčnih odtegljajev, Državna revizijska komisija v izogib nejasnostim pojasnjuje še, da omenjene vlagateljeve navedbe in dokazni predlogi tudi v primeru, če ne bi bili podani prepozno, odločitve Državne revizijske komisije v dani zadevi ne bi mogli spremeniti.

Res namreč iz izpisa strani z elektronskimi obrazci za naročanje različnih potrdil iz sistema e-Davki, elektronskega obrazca »NF-PreObr Naročilo potrdila o predloženih obračunih« ter potrdila FURS za pooblaščenko vlagatelja, št. DT 42900-50216/2025-1 z dne 13. 6. 2025, ki jih je (šele v vlogi z dne 20. 6. 2025 in zato prepozno) predložil vlagatelj, izhaja, da sistem e-Davki ne omogoča nastavitve obdobja, za katerega se potrdilo izdaja, potrdilo pa se avtomatično izda za obdobje dveh let, kot to zatrjuje vlagatelj. Vendar pa v tej zvezi ne gre spregledati, da potrdilo FURS-a o predloženih obračunih davčnih odtegljajev, ki ga je mogoče pridobiti iz sistema e-Davki, ni edini možni dokaz, izvedbo katerega je mogoče predlagati za ugotavljanje utemeljenosti navedbe, da je imel vlagatelj na dan 23. 4. 2025 predložene vse obračune davčnih odtegljajev za obdobje zadnjih petih let do roka za oddajo ponudb. Nasprotno – četudi vpogled v potrdilo FURS-a iz

sistema eDavki (kakršnega je v zahtevku za revizijo predložil vlagatelj) zaradi že pojasnjenih razlogov utemeljenosti navedbe o predloženih obračunih davčnih odtegljajev za obdobje zadnjih petih let ne more potrditi, pa to nikakor ne pomeni, da v zvezi z ugotavljanjem utemeljenosti omenjene navedbe ni mogoče predlagati morebitnega drugega dokaza, kot je npr. vpogled v potrdilo FURS-a glede izpolnitve navedene obveznosti za obdobje zadnjih petih let do roka za oddajo ponudb, ki ga gospodarski subjekt pri FURS-u lahko zase pridobi na podlagi pisnega zaprosila, v katerem sam specificira zahtevano obdobje (in ne na podlagi naročila prek sistema eDavki).

Ker bi torej vlagatelj v konkretnem primeru lahko predlagal dokaze, ki bi bili primerni oziroma ustrezni za ugotavljanje (ne)utemeljenosti revizijske navedbe o izpolnjeni obveznosti predložitve navedenih obračunov za obdobje zadnjih petih let do roka za oddajo ponudb, pa tega ni storil, s predlaganimi dokazi pa obravnavane navedbe ni uspel dokazati, Državna revizijska komisija zaključuje, da vlagatelj dokaznega bremena glede navedbe o nepravilnosti podatkov, ki jih je zanj v zvezi z obstojem izključitvenega razloga iz drugega odstavka 75. člena ZJN-3 iz aplikacije e-Dosje pridobil naročnik, ni izpolnil.

Ob dejstvu, da vlagatelj ni uspel dokazati (niti) navedbe, da je imel v obdobju zadnjih petih let do roka za oddajo ponudb predložene vse obračune davčnih odtegljajev za dohodke iz delovnega razmerja, Državna revizijska komisija v nadaljevanju ni obravnavala njegove navedbe, da je imel na dan 23. 4. 2025 poravnane vse do tega dne evidentirane obvezne dajatve in druge zapadle denarne nedavčne obveznosti. Ker bi moral vlagatelj, da bi lahko uspel z navedbo o neobstoju obravnavanega izključitvenega razloga, upoštevaje določbe 75. člena ZJN-3 dokazati tako utemeljenost navedbe glede predloženih obračunov davčnih odtegljajev kot tudi utemeljenost navedbe glede poravnanih zapadlih denarnih obveznostih, vlagatelj pa v konkretnem primeru ni uspel dokazati niti utemeljenosti navedbe glede predloženih obračunov davčnih odtegljajev, vsebinska obravnava navedbe glede poravnanih denarnih obveznosti na sprejem odločitve Državne revizijske komisije ne bi več mogla vplivati.

Vlagatelj je v zahtevku za revizijo sicer zatrjeval tudi, da je bil vzrok za podatek o obstoju obravnavanega izključitvenega razloga, ki ga je naročnik zanj pridobil v aplikaciji e-Dosje, (zgolj) v načinu knjiženja popravkov obračuna z znižanjem, ki je povzročilo knjigovodski učinek dolga za nazaj. Ker pa vlagatelj, kot že pojasnjeno, ni uspel dokazati, da je imel na dan 23. 4. 2025 predložene vse obračune davčnih odtegljajev za zahtevano obdobje, po presoji Državne revizijske komisije ni mogoče izključiti, da vzrok za pridobljeni podatek o obstoju obravnavanega izključitvenega razloga ni bil (tudi) v nepredloženih obračunih davčnih odtegljajev v zahtevanem obdobju. Navedeno pa pomeni, da vlagateljeve trditve glede načina knjiženja popravkov obračuna z znižanjem na sprejem odločitve v dani zadevi ne morejo vplivati, zato se Državna revizijska komisija do njih ni vsebinsko opredeljevala.

Na podlagi navedenega Državna revizijska komisija ugotavlja, da vlagatelj ni uspel dokazati navedbe o nepravilnosti podatkov, ki jih je zanj v zvezi z obstojem izključitvenega razloga iz drugega odstavka 75. člena ZJN-3 iz aplikacije e-Dosje pridobil naročnik, posledično pa tudi ni uspel dokazati, da je naročnik ravnal v nasprotju z ZJN-3 in dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, ko je vlagatelja zaradi ugotovitve o obstoju navedenega izključitvenega razloga izključil iz postopka.

Ker vlagateljeva ponudba zaradi obstoja izključitvenega razloga ni dopustna, med strankama pa ni sporno, da je naročnik v konkretnem primeru opravil popoln pregled vseh ponudb, nadalje tudi ni mogoče pritrditi vlagateljevim navedbam o tem, da je naročnik ravnal v nasprotju z načelom transparentnosti (6. člen ZJN-3) in 35. členom ZJN-3, ko vlagatelju ni omogočil vpogleda v ponudbi izbranih ponudnikov ter naročnikovo spisovno dokumentacijo. Kot je namreč razvidno iz

petega odstavka 35. člena ZJN-3, mora naročnik v primeru, če je izvedel popoln pregled vseh ponudb, po objavi odločitve o oddaji javnega naročila vpogled v ponudbo izbranega ponudnika (ne pa tudi v spisovno dokumentacijo naročnika) omogočiti le tistim ponudnikom, ki so oddali dopustno ponudbo, dopustne ponudbe pa vlagatelj v konkretnem primeru – kakor že pojasnjeno – ni oddal.

Glede na navedeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da pravna podlaga za uresničitev pravice do vpogleda v ponudbo izbranega ponudnika za vlagatelja v konkretnem primeru ne obstaja, posledično pa naročniku kršitve pravice do vpogleda (ki naj bi jo storil s tem, da vlagatelju vpogleda v ponudbo izbranega ponudnika ni omogočil) ni mogoče očitati. Ob upoštevanju ugotovljenega Državna revizijska komisija v nadaljevanju ni obravnavala vlagateljevih navedb o tem, da je vlagatelj pravočasno zahteval vpogled, kot tudi ne vlagateljevih navedb o tem, kakšno je bilo nadaljnje ravnanje naročnika v zvezi z vlagateljevo zahtevo za vpogled, posledično pa tudi ni izvedla v tej zvezi predlaganih dokazov vlagatelja z vpogledom v zahtevo za vpogled z dne 16. 5. 2025, odgovor naročnika, opr. št. Su 183/2025-4 z dne 19. 5. 2025, ter zapisnik naročnika o vpogledu z dne 20. 5. 2025. Te navedbe, četudi bi se (na podlagi izvedbe omenjenih dokazov) izkazale za utemeljene, zaključka glede zatrjevanje kršitve pravice do vpogleda ne bi mogle (več) spremeniti in na (drugačno) odločitev Državne revizijske komisije ne bi mogle vplivati.

Vlagatelj je v zahtevku za revizijo (sicer pavšalno in dokazno nepodprto) zatrjeval tudi, da naročnik ni ravnal pravilno, ko je ponudbo izbranega ponudnika ocenil kot dopustno.

Iz odločitve o oddaji javnega naročila je v tej zvezi razvidno, da naročnik v sklopu II kot dopustne ni ocenil le ponudbe izbranega ponudnika, temveč tudi ponudbi dveh drugih ponudnikov, ocene o dopustnosti teh dveh ponudb pa vlagatelj v zahtevku za revizijo ne izpodbija. Iz tega pa – upošteva je zaključek Državne revizijske komisije o pravilnosti naročnikove ugotovitve glede obstoja obravnavanega izključitvenega razloga in posledični nedopustnosti vlagateljeve ponudbe – sledi, da vlagatelju predmetno javno naročilo v konkretnem postopku ne bi moglo biti oddano. Ker vlagatelj ne izpodbija naročnikove ocene o dopustnosti ponudb dveh ponudnikov, katerih ponudbi sta bili – poleg ponudbe izbranega ponudnika – ocenjeni kot dopustni, vlagatelj (zgolj) z navedbami glede nedopustnosti ponudbe izbranega ponudnika tudi ne more doseči, da naročnik predmetnega javnega naročila ne bi oddal in bi za isti predmet naročila izvedel nov postopek javnega naročanja. To pa nadalje pomeni, da navedbe o nedopustnosti ponudbe izbranega ponudnika na položaj vlagatelja v postopku ne morejo (več) vplivati in vlagatelju tudi v primeru morebitne ugotovitve o utemeljenosti teh navedb ne more (več) nastati škoda, zato Državna revizijska komisija navedb o nedopustnosti ponudbe izbranega ponudnika ni vsebinsko obravnavala (smiselno prim. prvi odstavek 14. člena ZPVPJN).

Na podlagi vsega navedenega Državna revizijska komisija zaključuje, da vlagateljevim očitkom o kršitvah naročnika v postopku oddaje predmetnega javnega naročila ni mogoče pritrditi. Posledično je Državna revizijska komisija vlagateljev zahtevek za revizijo na podlagi prve alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN zavrnila kot neutemeljen.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj je v zahtevku za revizijo uveljavljal tudi povrnitev stroškov postopka pravnega varstva.

Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik v skladu s tretjim odstavkom 70. člena ZPVPJN iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku, vključno s takso.

Ker vlagatelj v obravnavanem primeru z zahtevkom za revizijo ni uspel ne v predrevizijskem ne v revizijskem postopku, je Državna revizijska komisija v skladu z določbo tretjega odstavka 70. člena ZPVPJN njegovo zahtevo za povrnitev stroškov postopka pravnega varstva zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Zoper to odločitev je dovoljen upravni spor. Tožba se vloži neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, ali se mu pošlje po pošti. Rok za vložitev tožbe je 30 dni od vročitve odločitve Državne revizijske komisije.

Predsednik senata:
Samo Červek, univ. dipl. prav.,
predsednik Državne revizijske komisije

Vročiti:

- vlagatelju – po pooblaščenju,
- naročniku,
- izbranemu ponudniku,
- RS MJU.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.